Lieta Nr.11355053412

K35007813

SPRIEDUMS

LATVIJAS REPUBLIKAS VĀRDĀ

2014.gada 13.janvārī, Siguldā

Siguldas tiesa

šādā sastāvā: tiesnese M. Andersone

ar sekretāri M.Mileri

piedaloties prokuroram A.Hānam

tulcei D. Birzei

aizstāvim O. Ozoliņam

Izskatīja atklātā tiesas sēdē krimināllietu, kurā /pers. F/, /personas kods/, tiek apsūdzēts pēc Krimināllikuma 125.panta trešās daļas un 180.panta pirmās daļas, un tiesa

K O N S T A T Ē J A:

Apsūdzētais /pers. F/, /personas kods/, nodarīja tīšu smagu miesas bojājumu, kas viņa neuzmanības dēļ bijis par iemeslu cietušā nāvei, un konkrēti:

2012.gada 18.oktobrī, precīzi nenoskaidrotā laikā, bet laika posmā no plkst.20:00 līdz plkst.21:30, /pers. F/, atrodoties alkohola ietekmē savā dzīvesvietā - /adrese/dzīvojamā istabā un darbojoties uz personīgo naidīgo attiecību pamata, kam par pamatu bija sadzīviska rakstura strīds par to, ka no viņa dzīvesvietas pēc augstāk minētas adreses bija pazudušas viņam piederošās drēbes, rīkojoties tīši un vienaldzīgi izturoties pret sekām, kuras izraisīs viņa prettiesiskā rīcība, taču apzinoties, ka tādējādi var nodarīt kaitējumu cietušā veselībai un vēloties to, uzbruka savam tēvam /pers. H/, tas ir, personai, ar kuru viņš ir pirmajā radniecības pakāpē, un kurš tajā brīdī atradās tur pat dzīvojamā istabā, un izdarīja viņam ne mazāk kā vienu sitienu ar labo roku pa sejas kreiso pusi un ar labo kāju ne mazāk kā vienu reizi iespēra cietušajam pa ķermeni. Saņemto sitienu rezultātā /pers. H/ nokrita uz grīdas, pēc kā jau uz grīdas uz labajiem sāniem guļošam /pers. H/, /pers. F/, darbojoties tīši un vienaldzīgi izturoties pret sekām, kuras izraisīs viņa prettiesiskā rīcība, taču apzinoties, ka tādējādi var nodarīt kaitējumu cietušā veselībai un vēloties to, ar tur pat dzīvojamā istabā paņemto apaļu gaiši brūnas-dzeltenīgas krāsas koka tabureti, ne mazāk kā vienu reizi iesita /pers. H/ pa galvu. Dotā sitiena rezultātā minētajai koka taburetei no lūza viena kāja, bet pati taburete nokrita uz grīdas blakus /pers. H/.

Visu šo /pers. F/ izdarīto sitienu rezultātā, viņa tēvam /pers. H/, tas ir, personai, ar kuru viņš ir pirmajā radniecības pakāpē, tika nodarīti šādi miesas bojājumi galvas apvidū: sista brūce kreisās uzacs rajonā, daudzas abpusējas mīksto audu hematomas, sejas kaulu lūzumi, asinsizplūdums zem mīkstajiem smadzeņu apvalkiem un smadzeņu vielas sasitums abās pieres daivās, asinsizplūdums smadzeņu vēderiņos, kuri pēc sava rakstura kopumā pieskaitāmi smagiem miesas bojājumiem, kas bīstami dzīvībai.

Pēc notikušā cietušais /pers. H/ palika guļot dzīvojamā istabā uz grīdas, bet /pers. F/ aizgāja turpat dzīvojamā istabā uz gultu gulēt.

2012.gada 18.oktobrī ap plkst.21:30, pirms tam saņemot telefona zvanu no /pers. H/ kaimiņienes /pers. I/, augstāk minētajā dzīvoklī ieradās Mālpils novada pašvaldības policijas priekšnieks /pers. J/, kurš konstatējot, ka dotajā dzīvoklī uz grīdas guļ /pers. H/, kuram bija asiņaina seja, izsauca ātro palīdzību.

/pers. F/ tīšas darbības, kas bija saistītas ar iepriekš minēto smagu miesas bojājumu nodarīšanu /pers. H/, atrodas tiešā cēloniskā sakarībā ar /pers. H/ vardarbīgu nāvi, kas iestājās no trulas galvas traumas ar sejas kaulu lūzumiem un asinsizplūdumu zem mīkstajiem smadzeņu apvalkiem, smadzeņu vielas sasitumu, kas sarežģījās ar galvas smadzeņu tūsku, piebriešanu, perēkļainiem asins izplūdumiem un smadzeņu vielas atmiekšķēšanos labā zemgarozas kodolā un stumbra daļā, smadzeņu komu un fibrinozi strutainu bronhopneimoniju 2012.gada 24.novembrī un tikusi konstatēta plkst. 19:50 Rīgas slimnīcā „Bikur Holim".

Pie šādiem apstākļiem, /pers. F/, darbojoties tīši, bet tajā pat laikā vienaldzīgi izturoties pret sekām, kuras izraisīs viņa prettiesiskā rīcība, taču apzinoties, ka tādējādi var nodarīt kaitējumu cietušā veselībai un vēloties to, tātad rīkojoties ar netiešu nodomu pret konkrēta rakstura miesas bojājumu nodarīšanu, izdarot ne mazāk kā vienu sitienu ar roku pa seju un ne mazāk kā vienreiz iesitot cietušajam pa galvu ar apaļu koka tabureti, nodarīja /pers. H/, ar kuru viņš ir pirmajā radniecības pakāpē, smagus miesas bojājumus, kas bīstami dzīvībai, un starp cietušajam nodarītajiem smagiem miesas bojājumiem galvas apvidu un viņa nāves iestāšanos ir tieša cēloniska saistība, bet /pers. F/ neuzmanība pret cietušā nāves iestāšanos, izpaudās kā noziedzīga nevērība, jo viņš nav paredzējis šādu seku iestāšanās iespēju, kaut gan konkrētajos apstākļos viņam vajadzēja un viņš varēja tās paredzēt.

Tādējādi /pers.F/izdarīja noziedzīgu nodarījumu, kas paredzēts Krimināllikuma 125.panta trešajā daļā.

Bez tam, /pers. F/, /personas kods/, izdarīja zādzību nelielā apmērā, pie sekojošiem apstākļiem:

Tā, 2012.gada 16.novembrī, precīzi nenoskaidrotā laikā, bet laika posmā plkst.09:10 līdz plkst.09:30, /pers. F/, atrodoties /adrese/, Mālpils pagasta zemnieku saimniecībai „/nosaukums/", reģistrācijas numurs:/numurs/, PVN numurs: LV/numurs/, piederošajā veikalā „Lats", nolēma izdarīt šajā tirdzniecības vietā esošo preču un konkrēti, alkoholisko dzērienu zādzību.

Realizējot norādīto nodomu, kas bija vērsts uz svešas kustamas mantas nolaupīšanu un tās pārņemšanu savā prettiesiskajā valdījumā, /pers. F/ ar šajā veikalā no plaukta paņemto vienu 0,7 litra tilpuma degvīna „Russkaya vodka" pudeli 5,33 LVL vērtībā, kura pēc tās paņemšanas tikusi ievietota iepirkumu maisiņā, nesamaksājot par konkrēto preci un tādējādi slepeni nolaupot to, izgāja caur dotā veikala kases nodalījumu un devās projām no noziedzīga nodarījuma izdarīšanas vietas, nodarot cietušajam - Mālpils pagasta zemnieku saimniecībai „/nosaukums/", reģistrācijas numurs:/numurs/, PVN numurs: LV/numurs/, materiālo zaudējumu par kopējo summu 5,33 LVL apmērā.

Pie šādiem apstākļiem, /pers. F/ izdarīja zādzību, nelielā apmērā, jo noziedzīga nodarījuma apdraudējuma priekšmeta - nolaupītās svešas kustamas mantas vērtība, ir mazāka par Latvijas Republikā ar 2011.gada 1.janvāri noteiktās minimālās mēnešalgas apmēru, kas, saskaņā ar 2010.gada 30.novembra Latvijas Republikas Ministru kabineta noteikumu Nr.1096 „Noteikumi par minimālo mēneša darba algu un minimālo stundas tarifa likmi" 2.punktu, sastāda 200,- LVL.

Tādējādi ar savām darbībām /pers. F/ izdarīja noziedzīgu nodarījumu, kas paredzēts Krimināllikuma 180.panta pirmajā daļā.

Tiesas sēdē apsūdzētais /pers. F/savu vainu viņam inkriminētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā pēc Krimināllikuma 125.panta trešās daļas un 180.panta pirmās daļas atzina pilnībā un pieteica lūgumu par pierādījumu pārbaudes neizdarīšanu tiesas izmeklēšanā. Atzina cietušā /pers. M/ pieteiktā materiālā kaitējuma kompensāciju Euro 522.40 apmērā un cietušā zemnieku saimniecības „/Nosaukums/" materiālā kaitējuma kompensāciju Euro 7.58 apmērā.

Pierādījumu pārbaudes neizdarīšanas būtība un procesuālās sekas tiesas sēdē tika izskaidrotas un apsūdzētajam bija saprotamas. Iebildumi no procesā iesaistītajām personām netika saņemti.

Tiesa, Kriminālprocesa likuma 499. panta kārtībā atzīst, ka apsūdzētā /pers. F/ vaina apsūdzībā pēc Krimināllikuma 125.panta trešās daļas un Krimināllikuma 180. panta pirmās daļas ir pierādīta un pastāv Kriminālprocesa likuma 520. panta pirmajā daļā paredzētais pamats notiesājoša sprieduma taisīšanai.

Tiesa uzskata, ka apsūdzētā /pers. F/ darbības ir pareizi kvalificētas pēc Krimināllikuma125.panta trešās daļas un 180.panta pirmās daļas.

Nosakot sodu apsūdzētajam, tiesa vadās no Krimināllikuma 35. un 46.pantiem, t.i., ņem vērā izdarītā noziedzīgā nodarījuma raksturu un radīto kaitējumu, vainīgā personību, atbildību mīkstinošus un pastiprinošus apstākļus.

Par apsūdzētā /pers. F/, /personas kods/, personu izmeklēšanas laikā noskaidrots: /pers. F/, /personas kods/, agrāk sodīts četras reizes, bet pēdējā sodāmība – ar Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesas 2009.gada 17.marta spriedumu, kas stājies likumīgā spēkā 2009.gada 28.martā, atzīts par vainīgu noziedzīgu nodarījumu izdarīšanā, kas paredzēti Krimināllikuma 262.panta otrajā daļā un 312.pantā, un, piemērojot Krimināllikuma 50.panta un 51.panta nosacījumus, sodīts ar brīvības atņemšanu uz astoņiem mēnešiem, atņemot transportlīdzekļu vadīšanas tiesības uz pieciem gadiem, bez mantas konfiskācijas; 21.07.2009 aizturēts un ievietots IVP Rīgas Centrālcietumā, bet 10.08.2009 pārvietots uz IVP Vecumnieku cietumu, no kurienes 25.01.2010 atbrīvots pēc Bauskas rajona tiesas 25.01.2010 lēmuma pirms termiņa uz 1 mēnesi 26 dienām (Sēj. Nr.1, lietas lapa 61, 76, 87, 88, 89-92, 93, 94, 95-96.); /pers. F/ deklarētā un dzīves vietas adrese – /adrese/; narkoloģiskā kabineta uzskaitē apsūdzētais neatrodas, taču sastāv psihoneiroloģiskā kabineta uzskaitē – arhīvā ir ziņas par diagnozi – viegla garīga atpalicība no 1995.gada (Sējums. Nr.1, lietas 59, 60. lapas, sējums Nr.2 lietas 56, 57. lapas).

Saskaņā ar Krimināllikuma 47.panta pirmās daļas nosacījumiem, tiesa apsūdzētā /pers. F/ darbībās atbildību mīkstinošus apstākļus nekonstatē.

Atbilstoši Krimināllikuma 47.panta otrās daļas nosacījumiem, par apsūdzētā /pers. F/ atbildību mīkstinošu apstākli, tiesa atzīst to, ka

viņš ir vaļsirdīgi atzinies un nožēlojis izdarīto.

Tiesu debatēs apsūdzētā /pers. F/ aizstāvis advokāts O. Ozoliņš lūdza atzīt par atbildību mīkstinošu apstākli saskaņā ar Krimināllikuma 47. panta pirmo daļu, to, ka apsūdzētais esot sadarbojies ar izmeklēšanu, un veicinājis noziedzīga nodarījuma izmeklēšanu un atklāšanu.

Tiesa uzskata, ka nav pamata šos apsūdzētā aizstāvja O. Ozoliņa norādītos apstākļus atzīt par atbildību mīkstinošu apstākli, jo apsūdzētā savas vainas atzīšana un izdarītā nožēlošana tiesa jau ir ņēmusi vērā kā atbildību mīkstinošu apstākli.

Saskaņā ar Krimināllikuma 48.panta pirmās daļas 1.punktu, par apsūdzētā /pers. F/ atbildību pastiprinošu apstākli tiesa atzīst to, ka viņa izdarītie noziedzīgie nodarījumi veido noziedzīgo nodarījumu recidīvu, un saskaņā ar minētā panta pirmās daļas 12.punktu arī tas, ka Krimināllikuma 125.panta trešajā daļā paredzētais noziedzīgais nodarījums izdarīts alkohola ietekmē.

Savukārt atbilstoši Krimināllikuma 48.panta pirmās daļas 15.punktam, par apsūdzētā /pers. F/ atbildību pastiprinošu apstākli tiesa atzīst to, ka noziedzīgs nodarījums, kas saistīts ar vardarbību, izdarīts pret personu, ar kuru viņš kā noziedzīgā nodarījuma izdarītājs ir bijis pirmajā radniecības pakāpē.

Nosakot sodu apsūdzētajam, tiesa vadās no Krimināllikuma 35. un 46.pantiem, t.i., ņem vērā izdarītā noziedzīgā nodarījuma raksturu un radīto kaitējumu, vainīgā personību, atbildību mīkstinošus un pastiprinošus apstākļus.

Krimināllikuma 180.panta pirmās daļas soda sankcija likuma redakcijā līdz 2013. gada 1. aprīlim noteica brīvības atņemšanu uz laiku līdz diviem gadiem vai ar arestu, vai ar piespiedu darbu, vai ar naudas sodu līdz piecdesmit minimālajām mēnešalgām.

Krimināllikuma 180. panta pirmās daļas soda sankcija likuma redakcijā no 2013. gada 1. aprīļa noteikta - brīvības atņemšana uz laiku līdz vienam gadam vai īslaicīga brīvības atņemšana, vai piespiedu darbs, vai naudas sods.

Krimināllikuma 5.panta otrajā daļā ir atrunāts, ka likumam, kas atzīst nodarījumu par nesodāmu, mīkstina sodu vai ir citādi labvēlīgs personai, ja vien attiecīgajā likumā nav noteikts citādi, ir atpakaļejošs spēks, proti, tas attiecas uz nodarījumiem, kas izdarīti pirms attiecīgā likuma spēkā stāšanās, kā arī uz personu, kura izcieš sodu vai izcietusi sodu, bet kurai saglabājusies sodāmība.

Tādejādi tiesa uzskata, ka atbilstoši Krimināllikuma 7.panta otrās daļas nosacījumiem, likuma redakcijā, kas bija spēkā līdz 01.04.2013, apsūdzētā /pers. F/ izdarītais noziedzīgais nodarījums pēc Krimināllikuma 180.panta pirmās daļas, klasificējams kā kriminālpārkāpums.

Savukārt apsūdzētā izdarītais noziedzīgais nodarījums pēc Krimināllikuma 125. panta trešās daļas , atbilstoši Krimināllikuma 7. panta piektajai daļai klasificējams kā sevišķi smags noziegums.

Nosakot sodu apsūdzētajam, jāņem vērā, ka Krimināllikuma 55.pantā, kurā reglamentēti jautājumi par nosacītu notiesāšanu, vienpadsmitajā daļā ir atrunāts, ka „..nosacīta notiesāšana nav nosakāma personai par tīša nozieguma izdarīšanu, ja persona agrāk bijusi notiesāta ar brīvības atņemšanu un sodāmība par to nav noņemta vai dzēsta likumā noteiktajā kārtībā..”,

Tiesa, ievērojot izdarīto noziedzīgo nodarījumu raksturus un radītos kaitējumus, vainīgā personību raksturojošos datus, atbildību mīkstinošo un pastiprinošos apstākļus, prokurora atzinumu par sodu, cietušā /pers. M/ un aizstāvja viedokli par sodu, uzskata, ka sods par abiem izdarītajiem noziedzīgajiem nodarījumiem apsūdzētajam nosakāms reālas brīvības atņemšanas veidā, soda sankcijas minimālajās robežās.

Nosakot sodu pēc Krimināllikuma 125. panta trešās daļas apsūdzētajam /pers. F/, tiesa uzskata, ka ir pamats piemērot arī papildsodu - policijas kontroli, ievērojot noziedzīgā nodarījuma raksturu un to, ka apsūdzētais noziedzīgo nodarījumu izdarīja laikā, kad nebija pilnībā izcietis ar iepriekšējo spriedumu piespriesto sodu, kas norāda uz nepieciešamību kontrolēt apsūdzēto pēc pamatsoda izciešanas.

Tiesa uzskata, ka nav lietderīgi apsūdzētajam piemērot Krimināllikuma 125. panta trešajā daļā noteikto papildsodu- mantas konfiskāciju, jo apsūdzētajam mantas nav.

Tiesa uzskata, ka pie galīgā soda noteikšanas apsūdzētajam, piemērojami Krimināllikuma 51. panta pirmās daļas nosacījumi, jo viņš pilnībā nav izcietis papildsodu- transportlīdzekļa vadīšanas tiesību atņemšanu, kas uz lietas izskatīšanas dienu, 2014. gada 13. janvāri, ir viens gads un 12 dienas , kas noteikts ar Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesas 2009. gada 17. marta spriedumu.

Tiesa, ņemot vērā to, ka noziedzīgos nodarījumus pēc Krimināllikuma 125. panta trešās daļas un Krimināllikuma 180. panta pirmās daļas apsūdzētais ir izdarījis pirms 2013. gada 1. aprīļa, sods pēc noziedzīgo nodarījumu kopības apsūdzētajam nosakāms piemērojot Krimināllikuma 5.panta otrajā daļā noteikto principu, saskaņā ar Krimināllikuma 50. panta pirmo daļu (likuma redakcijā līdz 2013. gada 1. aprīlim) , vieglāko sodu iekļaujot smagākajā. Tiesa uzskata, ka šāds soda noteikšanas princips nosakāms, ievērojot noziedzīgā nodarījuma pēc Krimināllikuma 180. panta pirmās daļas raksturu, radīto kaitējumu, un to, ka faktiski noziedzīgie nodarījumi izdarīti vienā un tajā pašā laika periodā.

Tiesa uzskata, ka līdz sprieduma stāšanās likumīgā spēkā, nav nepieciešams grozīt apsūdzētajam pirmstiesas izmeklēšanā piemēroto drošības līdzekli- nodošana policijas uzraudzībā.

Cietušā zemnieku saimniecības „/nosaukums/” reģistrācijas Nr./numurs/, pilnvarotā pārstāve ir iesniegusi kriminālprocesā kaitējuma kompensācijas pieteikumu par summu LVL 5.33 apmērā, un sastāda Euro 7.58 apmērā.

Tiesa uzskata, ka minētais kaitējuma kompensācijas pieteikums ir apmierināms un piedzenams no apsūdzētā, jo šie zaudējumi ir radušies tieši apsūdzētā noziedzīgās darbības rezultātā, kaitējuma kompensāciju apsūdzētais atzina.

Ievērojot to, ka cietušais /pers. M/ tiesā pieteikto kaitējuma kompensāciju LVL 367.15, jeb Euro 522.40 apmērā atsauca,

tiesvedība par cietušā /pers. M/ pieteikto kaitējuma kompensāciju Euro 522.40 apmērā ir izbeidzama.

Tiesas sēdē pēc tiesas norīkojuma apsūdzētajam aizstāvību - juridisko palīdzību - sniedza zvērināts advokāts O. Ozoliņš. saskaņā ar MK 2009. gada 22. decembra noteikumiem nr. 1493 „Noteikumi par valsts nodrošinātās juridiskās palīdzības apjomu, samaksas apmēru, atlīdzināmajiem izdevumiem un to samaksas kārtību" par sniegto juridisko palīdzību no valsts līdzekļiem zvērinātam advokātam O. Ozoliņam izmaksājami EURO 102.45 apmērā.

Atbilstoši Kriminālprocesa likuma 240. panta nosacījumiem, lietiskos pierādījumus- koka tabureti un koka taburetes kāju, vienā aploksnē - CD-R disku „EMTEC" ar videonovērošanas kameru ierakstiem no 2012.gada 16.novembra no veikala „Lats", pēc sprieduma stāšanās likumīgā spēkā, iznīcināt.

Vadoties no Kriminālprocesa likuma 511., 512., 520., 527., 528., 530. pantiem tiesa

N O S P R I E D A

/pers. F/, /personas kods/, atzīt par vainīgu noziedzīga nodarījuma izdarīšanā, kas paredzēts Krimināllikuma 125.panta trešajā daļā un sodīt ar brīvības atņemšanu uz trīs gadiem un trīs mēnešiem, ar policijas kontroli uz diviem gadiem.

Atzīt par vainīgu noziedzīga nodarījuma izdarīšanā, kas paredzēts Krimināllikuma 180.panta pirmajā daļā un sodīt ar brīvības atņemšanu uz četriem mēnešiem.

Saskaņā ar Krimināllikuma 50. panta pirmo daļu, un ievērojot Krimināllikuma 5. panta otrās daļas nosacījumus, sodu pēc noziedzīgo nodarījumu kopības noteikt, iekļaujot vieglāko sodu smagākajā, un sodu /pers. F/ noteikt brīvības atņemšanu uz trīs gadiem un trīs mēnešiem, ar policijas kontroli uz diviem gadiem.

Saskaņā ar Krimināllikuma 51. panta pirmo daļu, noteiktajam sodam daļēji pievienot neizciesto papildsodu- transportlīdzekļa vadīšanas tiesību atņemšanu uz vienu gadu un 12 dienām , kas nav izciests pēc Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesas 2009. gada 17. marta sprieduma, un galīgo sodu /pers. F/ noteikt brīvības atņemšanu uz trīs gadiem un trīs mēnešiem, ar policijas kontroli uz diviem gadiem, atņemot transportlīdzekļa vadīšanas tiesības uz vienu gadu.

Soda izciešanu /pers. F/ skaitīt no aizturēšanas brīža.

/pers. F/ pirmstiesas izmeklēšanā piemēroto drošības līdzekli – nodošana policijas uzraudzībā - atstāt negrozītu līdz sprieduma stāšanās likumīgā spēkā.

Tiesvedību par cietušā /pers. M/ pieteikto materiālā kaitējuma kompensāciju Euro 522.40 apmērā (LVL 367,15), izbeigt.

Piedzīt no /pers. F/ par labu ZS „/Nosaukums/" materiālā kaitējuma kompensāciju Euro 7.58 apmērā (LVL 5,33) apmērā.

Piedzīt no /pers. F/ par labu valstij Euro 102.45, samaksu par advokāta darbu.

Lietiskos pierādījumus - vienā iepakojumā - koka tabureti un koka taburetes kāju un vienā aploksnē - CD-R disku „EMTEC" ar videonovērošanas kameru ierakstiem no 2012.gada 16.novembra no veikala „Lats", pēc sprieduma stāšanās likumīgā spēkā, iznīcināt.

Par spriedumā noteikto sodu, kompensāciju vai sakarā ar pieļautiem procesa pārkāpumiem, var iesniegt apelācijas sūdzību vai protestu 10 dienu laikā no pilna sprieduma pieejamības dienas Siguldas tiesas kancelejā, t.i., 2014. gada 27. janvāra, Rīgas apgabaltiesā, sūdzību iesniedzot Siguldas tiesā.

Tiesnese M. Andersone